

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.26. Agrestinus Monachus Schismaticus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VII Sæpe tamen Incantationes, quas a patre
 A. C. 620. audiverat, nolentis etiam memoriam
 subibant; cum vero hanc tentationem
 Abbati suo revelasset, ipsius & totius
 Congregationis oratione liberatus est.
 n. 13. p. 427. Hæc vita erat Anastasii in Monasterio, in
 quo annos septem egit.

§. XXVI.

Agrestinus Monachus Schismaticus.

V. S. Eustaf. In Occidente Disciplinam Monasticam
 c. 6. to. 2. *Act.* inter Discipulos Sancti Columbani in
 p. 118. pace florentem cujusdam Monachi, cui
 nomen Agrestis seu Agrestinus, turba-
 vit temeritas. Is quondam Theodorico
 Regi ab Epistolis, aliquo Pietatis sensu
 motus relictis omnibus Luxovium venit,
 ubi se S. Eustasii Regimini, secundo illius
 Monasterii Abbati, subjecit. Elapso non
 multo tempore zelum Religionis præte-
 xens licentiam petiit exeundi, & Paga-
 nis Evangelium prædicandi, quoniam ad-
 hucdum aliquos in vicinia Monasterii,
 in Sequanis, & ulterius in Bavaria reperi-
 re erat, quibus convertendis S. Eustasius
 non sine fructu operam impendebat.
 Cum vero Agrestinum tanto operi im-
 parem judicaret, ejus imprudentiam ar-
 guit, monuitque, ei sufficientem deesse
 Religionis Doctrinam. Sed tandem ho-
 minis importunitate victus abire eum
 permisit. Ille usque in Bavariam pene-
 trans,

ibid. n. 3.

trans, cum nullum laboris fructum con- Sæculum VII
 sequeretur, Aquilejam se contulit, ubi A. C. 620.
 trium Capitulorum Schismate, quod prius
 condemnauerat, implicari se passus, Epi- n. 7.
 stolam ad S. Attalum secundum Abba-
 tem Bobiensem dedit, acerbis exprobra-
 tionibus plenam. Rediit deinde Luxo-
 vium & S. Eustasium in Schismaticorum
 partes pertrahere conatus est, qui econ-
 tra hominem ad frugem reducere adla-
 boravit, & videns, quod operam perde-
 ret, contumacem ex sua Communitate
 ejecit.

Agrestinus ita expulsus nullum non n. 9.
 movit lapidem, ut Sectatorum suorum
 numerum auget, & quia non prode-
 rant fraudes, calumnias adversus Regu-
 lam S. Columbani spargere cœpit, Abel-
 leni Episcopi Genevensis, Propinqui sui,
 Patrocinio suffultus. Hic Episcopus vi-
 cinos permovere adlaborabat, ut Agre-
 stinum tuerentur, imo etiam Regi Clo-
 tario imponere conatus est; sed Rex,
 qui propria experientia sciebat, Sanctam
 esse Columbani & Discipulorum ejus vi-
 tam, postquam frustra tentasset, Agre-
 stinum admonitionibus ad saniora reduce-
 re, Concilium convocavit, nullus dubi-
 tans, S. Eustasium in defendenda Regula Regula S.
 sua nequam laboraturum. Multis i- Columbani
 gitur Episcopis Burgundiæ jussu Regis in oppugnata.
 suburbio Matisconensi congregatis Agre-
 stinus

Sæculum VII stinus in medium prodiens, quæ contra
 A. C. 620. Regulam S. Columbani afferret, edicere
 jussus est. Dixit, quod Ritus superflus
 & Canonicis Statutis contrarios conti-
 neat. Quod manducaturi signum Cru-
 cis super cochleare formarent, quod Be-
 nedictionem peterent, quotiescunque in-
 trarent aut exirent ex aliqua domo intra
 Monasterii septa. Nempe tantus erat
 Monachorum numerus, ut sub uno te-
 cto habitare non possent. Episcopi ar-
 bitrati, non afferri aliquid dignum, quod
 a Concilio examini subjiceretur, interro-
 garunt, an quidquam aliud haberet, quod
 objiceret. Dixit, S. Columbanum nu-
 merum Collectarum in Missa auxisse, con-
 suetudines servare exoticas, denique Hæ-
 resin fovere. Tunc vero S. Eustasius
 Sermone ad Episcopos directo inquit:
*Vestrum est judicare, quinam in Ecclesia
 veritatem, aut errorem doceant. Dixe-
 runt: Volumus ex ore tuo audire, quid
 ad objecta respondeas. Dixit: Credo, con-
 tra Religionem nullatenus pugnare, si
 Christianus signum Crucis faciat super
 cochleare suum, aut quodcunque aliud vas,
 quo bibens vel manducans utitur, cum i-
 stud signum insidias inimici destruat. Ad
 impertiendum Benedictionem intrantibus
 & egredientibus Auctoritatem S. Scri-
 pturæ adducimus ex Psalmo: Dominus
 custodiat introitum tuum & exitum tuum.*
 Quod

Psal. 120. 8.

*Quod autem pertinet ad augmentum Col-
lectarum in Officiis Divinis, credo ora-
tionis prolixitatem omnibus Ecclesiis esse
utilem, quoniam quo ardentius Deum
quærimus, eo facilius eum invenimus;
præterea præceptum semper orandi habe-
mus.*

Sæculum VII
A. C. 620.

n. 12.

Agrestinus his Responsis confusus
addidit; S. Columbani Discipulos crines
ritu singulari & ridiculo sibi abscindere.
Nempe Tonsuram more Hibernorum ge-
rebant, quæ erat semi-corona non totum
orbem implens, quia capilli in anteriore
parte capitis abscissi, & in postica, qua
ab una aure ad alteram ducebantur, lon-
giores erant. Hic S. Eustasius respon-
dit: *In præsentia istorum Episcoporum
ego Discipulus & Successor illius, cujus
tu Institutum damnas, te ad Tribunal Dei
intra hunc annum provoco, ut cum ipso
Causam dicas.* Hoc dictum aliquos A-
grestini Sectatores perculit, omnesque
ambos ad pacem ineundam hortari cœ-
perunt. Cum Agrestinum vehementer
urgerent, petiit ille pacem, & S. Eusta-
sius ei osculum dedit, non ignarus, huic
reconciliationi Agrestinum animum sine-
rum non afferre.

Nec a vero aberravit Vir Sanctus,
nam brevi iterum nihil intentatum reli-
quit, ut sibi Fautores in Monasteriis pa-
raret. Fraudibus pervertere aggressus

Yy 2 est

Sæculum VII est Romaricum, qui olim inter Proceres
A. C. 620. Regis Theodeberti facile princeps, po-
 stea Luxovii Monachus, ex consensu S. Eu-
 stasii Monasterium puellarum in Fundo
 suo, qui *Habenda* dicebatur, in Dicecesi
 Tullensi ædificaverat. Hoc Monaste-
 rium posterioribus temporibus Funda-
 toris Nomen retinuit, & Germanice *Ro-
 berg* Gallice *Remiremont* appellatur. Ge-
 minum fuisse creditur, virorum unum
 & Virginum alterum; ceterum Regula
 S. Columbani observabatur. S. Eusta-
 sius primum Abbatem ibi constituerat
 Amartium seu Amatium, quem Luxo-
 vium adduxerat, postquam aliquamdiu
 Monachus Agaunii, & deinde Anacho-
 reta fuisset. Prima Abbatissa fœminis
 Sancta Maestleda præfecta fuit. Hos
 igitur Viros Sanctos Amatium & Romari-
 cum Agrestinus tentavit, eo faciliore vi-
 ctoria, quod nactus fuerit tempus, quo
 ambo ob nescio quem teporem objurga-
 ti Sancto Eustasio irascebantur; scilicet
 persuasit, ut Regula S. Columbani con-
 temta novas consuetudines inducerent.
 Cum vero etiam S. Faram adiisset, ab
 illa virili constantia repulsus Remire-
 montium rediit. At illos in eo Mona-
 sterio, qui Novatorem sectabantur, Di-
 vina Ultio corripuit; nam duos eorum
 lupi rabidi noctu in Monasterium irrum-
 pentes devorarunt, alius, cui nomen
 Plau-

v.to.2. Aft.

B.p.129.ib.

n.18.p.133.

Plarelius, sibimetipsi laqueo gulam fre- Sæculum VII
A.C. 625.
 git, fulmen quoque in illam Domum ir-
 ruens Monachos viginti in ictu oculi in-
 terfecit, alios pavor exanimavit, & uni-
 versim plusquam quinquaginta mortem
 oppetierunt. Tandem ipse Agrestinus
 securi percussus a famulo suo, cujus u-
 xore abutebatur, occubuit. Ita periit
 uno mense prius, quam ille annus fuis-
 set elapsus, intra quem eum S. Eustasius
 contra S. Columbanum causam dictu-
 rum, ad Divinum Tribunal citaverat.
 Tunc vero Amatus & Romaricus S. Eu-
 stasio reconciliati, Abellenus Genevensis
 aliique Galliarum Episcopi Regulæ S. Co-
 lombani Defensores facti, & multa ex-
 inde fundata Monasteria, quibus eadem
 Regula præscripta est.

§. XXVII.

S. Columbani Discipuli.

Sanctus Eustasius aliquo post tempore in *Mart. Rom.*
 Cælum evolavit anno 625. 29. Martii, 29. *Mart.*
 quo die Ecclesia ejus Memoriam colit. *v. S. Gall.*
 Ipso defuncto Monachi Luxovienses S. *c. 39. Act. B.*
 Gallum revocare, seque ejus potestati *to. 2. p. 246.*
 subicere statuerunt, hunc in finem Fra-
 tribus sex, olim ex Hibernia advectis, ad
 eum missis; sed permovere S. Virum
 non potuerunt, ut dilectam solitudinem
 ad lacum Constantiæ relinqueret. Igi-
 tur in tertium Abbatem Luxoviensem